

Compartir la vida a peu pla

Written by Maribel Nogue, columnista i escriptora. La Independent
Wednesday, 11 April 2018 23:23

There are no translations available.

OPINIÓ

Vivim uns temps convulsos en els que la magnitud dels esdeveniments fa que restem astorades per la seva incredulitat, i que ens agafin per sorpresa els disbarats que es diuen així com la capacitat de tergiversar el sentit dels delictes qualificats en el codi penal per a casos que no tenen res a veure amb aquells i aquelles a qui se'ls hi imputa.

Apareix el populisme

Fa uns anys, sota una mena de marca blanca, apareixien nous agents en la vida política que es van entestar en afirmar que la nostra societat estava dividida per raons de llengua, que el castellà estava discriminat a les escoles proferint altres impropis. La mateixa gent no va denunciar mai, amb la mateixa contundència, el risc de divisió social –per exclusió– que s'esdevindria per mor de les dramàtiques situacions de vida a causa de les polítiques de retallades i serveis, pròpies del salvatge liberalisme econòmic que impera arreu.

Risc de feixisme

Ja ho sabem, una situació de crisi és brou de cultiu pel populisme (el mateix **Hitler** va guanyar en unes eleccions, no ho oblidem). I, en aquest sentit, no es estrany la proliferació de grups de caire neofeixista que busquen brega per trencar la convivència pacífica de la nostra societat.

El català com a llengua vehicular

Catalunya, ho hem dit sempre, és terra de pas i d'acollida. La realitat social que vivim és ben rica per la diversitat de llengües i cultures que hi convivim. La immersió del català a les escoles, amb el català com a llengua vehicular i la normalització lingüística que s'ha donat a la resta de la societat, fa que moltes de les persones nouvingudes, i no sols les generacions que ja han nascut aquí, es sentin plenament d'aquí, entenguin, respectin, acceptin i facin seva també, la terra que els acull.

Tractar diferent al "diferent"

Potser ens hauríem de preguntar si la nostra actitud està a l'alçada de tornar-nos-hi en la mateixa reciprocitat. Fins quan els i les considerarem persones nouvingudes?, perquè les i els tractem encara com a diferents?. Recordem que la por al diferent és la gran arma amb què compta el feixisme, i si li volem fer-hi front ho podem fer també des d'una actitud propera, molt senzilla, del dia a dia, doncs potser no hem d'anar a buscar referents llunyans, sovint contaminats d'estereotips que ens han volgut induir.

Una relació quotidiana

Qui més qui menys coneixem veïns o veïnes, de la nova migració, que han hagut de marxar dels seus països pel dret a llaurar-se un futur millor i també per la seva mainada. Potser hi coincidim a la porta de les escoles, als parcs, al consultori mèdic, als hospitals o al mercat, no obstant no hem arribat més enllà en la nostra relació veïnal.

Convidades d'activitats ciutadanes

Aquest va ser el motiu fundacional del col·lectiu Compartim Ciutadania que aquest dissabte va participar a la Tercera Jornada de les Plantes Oblidades. La seva activitat va consistir en mostrar com es cuina al Marroc la malva (allà en diuen ibkoula). La malva és una planta que aquí no es considera comestible i no es troba ni als supermercats ni a les tendes de verdures. D'haver-n'hi n'hi ha, però en estat salvatge, sense garanties per al seu consum.

Herbes oblidades aquí però no allà

Na **Farah** i Na **Hanan** varen aconduir la presentació d'una demostració gastronòmica de com es cuina. Les havien portat ja cuites, bullides al vapor i -a la vista de tothom- na Hanan les va preparar mentre la Farah ho anava explicant. A més ens va explicar que la malva, a banda de l'ús culinari, té algunes propietats més, com ara que el seu oli es fa servir per la cura de la pell i els cabells.

Un tast de cuina del Marroc

Un cop acabat el plat, amb tots els seus condiments, ens varen oferir un tast que varem provar la assistència a l'acte, una assistència que –per cert- era ben nombrosa. Amb aquest motiu es va produir un ric i sà intercanvi entre totes les persones participants. Hi havia qui s'apuntaven la

Compartir la vida a peu pla

Written by Maribel Nogue, columnista i escriptora. La Independent
Wednesday, 11 April 2018 23:23

recepta, qui preguntava detalls a les dones del col·lectiu Compartim Ciutadania que hi eren present. La conversa era fluida i la llengua no era cap obstacle per comunicar-se. L'acceptació recíproca i la convivència trencaven molts estereotips dels que promouen qui ens volen dividir. Potser no és tan difícil posar de la nostra part...

Felicitem-nos recíprocament

En **Marc**, portaveu del col·lectiu Eixarcolant, que ha organitzat la jornada, ens ha fet arribar la seva impressió: "tothom va quedar entusiasmat amb la vostra activitat, de debò ho dic. Va ser genial!. Ho vareu explicar súper bé, us ho vareu preparar moltíssim i va quedar súper bo. Felicitats".

Potser les felicitats han de ser recíproques, perquè si no obrim les portes de les activitats de la nostra ciutat a les persones que encara diem nouvingudes però que, pel temps d'estada que ja porten aquí, ja no ho són, no podrem parlar mai d'integració, ni en positiu ni en negatiu.

Aquesta experiència va ser una mostra d'allò que pretenem amb Compartim Ciutadania, de com podem conèixer-nos, intercanviar opinions i – sobretot- compartir la mateixa vida a peu pla de la ciutat on vivim.